



SERGEJS SIGŅEJEVS

Dzimis: 1925. gada 10. septembrī Daugavpils rajona Silienē

Mācības: Laizānu Kurlmēmo skolā

LNB biedrs: no 1947. gada

Darbs: Daugavpils mācību — ražošanas uzņēmumā (no 1952. gada)

Sabiedriskie nopelni: viens no Daugavpils nodaļas dibinātājiem (1947); ilggadīgs nodaļas priekšsēdētājs, LNB un LNS kongresu dalībnieks, plēnumu un LNS Domes loceklis, pašdarbnieks

Miris 2004. gada 7. oktobrī

Bez skaļiem apliecinājumiem

Jau no agras jaunības savu dzīves ceļa izvēli Sergejs saistīja ar darbību nedzirdīgo organizācijā: iestājās Latvijas Nedzirdīgo biedrībā, bija starp tiem, kas dibināja Daugavpils nodaļu, sanākot kopā 55 biedriem kādā dzīvoklī un ievēlot savu pirmo priekšsēdētāju.

Pārliecība

Ilgus gadus arī viņš pats vadījis Daugavpils biedrību, šo pienākumu veicot sabiedriskā kārtā līdztekus tiešajam darbam, kurš arī risinājās savējo vidū — biedrības uzņēmuma grāmatsiešanas iecirknī.

«Runājot par Daugavpils nodaļu, uzreiz jādomā par



Sergeju Sigņejevu. Pārlicināts par sevi, rūpīgi pārdomā katru vārdu, ko saka. Noslēgts, mierīgs, izturēts. Pret tādiem cilvēkiem kaut neviļus, bet vienmēr raisās cieņa. Turklāt viņš ir ļoti labs strādnieks. Teicamais darbs arvien izvirza viņu labāko vidū.» (Informācijas biļetens, 1979, 5).

Panākumi

Sergejam Sigņejevam biedri uzticēja savas nodaļas vadību ļoti ilgi. Viņš bija savas lietas patriots, visu darīja mērķtiecīgi, gudri, jo bez cilvēku atbalsta viens neko neiespētu, — galvenais, prata apvienot vecāko biedru pieredzi ar jauniešu dedzību un radošām idejām.

Kopā ar kluba vadītāju Janīnu Vaivodi viņi lika iemirdzēties Daugavpils nodaļas vārdam: ne reizi vien pašdarbības skatēs guva pirmās vietas, devās viesizrādēs, pieredzes apmaiņas braucienos, uzņēma viesus savās mājās. Un visur viņš pats iesaistījās — arī uz skatuves!

Pēc S. Sigņejeva ierosmes nodibinājās vairākas pirmorganizācijas darbavietās. Biedrībā iesaistījās arvien vairāk nedzirdīgo, un Daugavpils biedrība kļuva par vienu no lielākajām (aiz Rīgas) un darboties spējīgākām biedrībām Latvijā. Cik tur trūka līdz 200 biedriem!

Nopelni

Viņš palīdzēja iejusties darbā arī savai pēcgājējai priekšsēdētājas godā — Elvīrai Čaikai.

Bet daugavpilieši un viņa ģimene — sieva Anna, meitas Ausma un Lilija — varēja lepoties it īpaši tad, kad viņam 1987. gadā tika piešķirts Goda biedra nosaukums.

Sergejs Sigņejevs savas zemes gaitas beidza 2004. gadā.

Pāršķirstot 1970.—1980. gada «Kopsolī» nu-

murus, ļoti bieži tajos pavīd Sergeja Sigņejeva vārds: viņam izteiktas pateicības, atzinības, pasniegtas krūšu nozīmes, goda raksti, viņa foto ievietots Goda plāksnē. Un tā ir neapstrīdama laika liecība par viņa veikumu LNS labā. Tikai viens citāts! **D.D.**

«Daugavpils MRU strādā ar labiem darba panākumiem. Vairāk nekā puse strādājošo jau izpildījuši savus individuālos piecgades plānus, bet grāmatsējējs S. Sigņejevs un šuvēja M. Ivanova pēc pusgada sāks strādāt jau 1984. gada kontā.» (‘Informācijas biļetens’, 1980, 7)

